

РЕШЕНИЕ

№ 2462

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11145** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на М. Д. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-626/30.09.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на обжалваното решение. Счита, че от страна на електроразпределителното дружество не са спазени нормите на чл.29, ал.1 и ал.5 и чл.19 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Счита за неправилен извода на Комисията, че електромерното табло, в което е разположено СТИ на клиента по договора и присъединеният обект – гараж № 5 от група Б, попадат в един и същ имот с идентификатор 43952.504.130. Твърди, че се касае за различни имоти с различни собственици – процесният имот, който следва да бъде електрозахранен е самостоятелен такъв, с идентификатор № 43952.504.130.47, с административен адрес: [населено място], [жк], представляващ гараж № 5, разположен в поземлен имот 43952.504.130 – общинска собственост, като следва да се вземе предвид, че за изграждането му е учредено само право на строеж. Освен гореизложеното жалбоподателят счита, че следва да се съобрази и факта, че на практика е невъзможно процесният имот да бъде захранен с електроенергия, тъй като

за да се присъедини реално е необходимо от мястото, на което е монтирано ел.таблото до мястото, където е разположен процесния имот /гараж/ трябва да се прокарат кабели /за сметка на жалбоподателя/ през имот публична общинска собственост. Направено е искане за отмяна на оспореното решение.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответната страна - КЕВР, чрез пълномощника си юрк. Н. оспорва жалбата.

Заинтересованата страна - Ч. Р. Б. АД, се представлява в съдебно заседание от процесуалния представител юрк. Б., който оспорва жалбата и заявява претенция същата да бъде отхвърлена. Представя подробно писмено становище.

Административен съд София град, в настоящия състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е подадена жалба с вх. номер № Е-11М-00-35/28.07.2020 г., от М. Д. Д., с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу [фирма]. В жалбата се възразява срещу местоположението на средството за търговско измерване (СТИ, електромер).

Във връзка с подадената жалба, на основание чл. 142, ал.5 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, на 04.08.2020 г. жалбата е изпратена на [фирма] за извършване на проверка по компетентност.

На 20.08.2020 г. в КЕВР е постъпило становище от [фирма]. В становището се твърди, че за присъединяването към електрическата мрежа на обект „Гараж № 5 от група Б”, находящ се в УПИ-І, кв. 320, идентификатор 43952.504.130.47, кв. Червен бряг, [населено място], г-н М. Д. е подал Искане за проучване на условията за присъединяване № [ЕГН]/22.04.2020г. Към приложените документи на писменото искане е предоставен документ, удостоверяващ вещното право върху обекта, с идентификатор 43952.504.130.47 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], принадлежащ към поземлен имот с идентификатор 43952.504.130.

След издаването на становището за условията за присъединяване М. Д. е подал до електроразпределителното дружество писмено Искане № [ЕГН]/30.04.2020г. за сключване на договор за присъединяване.

На 13.05.2020г. между [фирма] и М. Д. бил сключен Договор № [ЕГН]/13.05.2020г. за присъединяване към електроразпределителната мрежа за обект: „Гараж № 5 от група Б”, находящ се в УПИ-І, кв. 320, идентификатор 43952.504.130.47, кв. Червен бряг, [населено място].

С подписването на посочения договор присъединяваното лице е приело предложените условия за присъединяване на обекта към електрическата мрежа.

При така представените данни, от страна на Комисията е прието, че съгласно чл.2, ал2 от Наредба № 6, обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор.

В чл.29, ал.1 от Наредба № 6 е регламентираната границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа ниско напрежение. Това са изходящи клеми на СТИ.

За да бъде спазен чл.29, ал.1 от Наредба № 6, електромерното табло за хранване на горепосочения обект трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящи клеми да попадат в имотните граници на обекта.

Пълният текст на чл.29, ал.5 от Наредба № 6 гласи: „Електромерните табла се

монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа”.

Съгласно чл.120, ал.1 от ЗЕ, СТИ на доставяната електрическа енергия са собственост на оператора и се разполагат до или на границата на имота на клиента.

Съгласно чл.19, т.1 от Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на [фирма], СТИ се поставят на място, определено от електроразпределителното предприятие, до или на границата на имота на потребителя.

КЕВР е приел, че от така представените доказателства и документи, електромерното табло, в което е разположено СТИ на клиента по договора и присъединявания обект - „Гараж № 5 от група Б”, попадат в един и същ имот с идентификатор 43952.504.130.

С оглед на изложеното КЕВР е приел извода, че [фирма] не е нарушило нормативните разпоредби и разпоредбите на Общите условия и на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 е прекратил административното производство, образувано по жалба на М. Д. срещу [фирма].

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата, с която се оспорва решението е подадена в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК.

М. Д. Д. е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че решение № Ж-626/30.09.2020г. е постановено от компетентен държавен орган, в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона. Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59, ал.1 АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа – издател на акта. Решението е издадено с посочено правно основание – чл.22, ал.1 и

ал.7 от ЗЕ, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейности в енергетиката.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Безспорно по делото е установено, че М. Д. Д. е клиент на [фирма] за обект с административен адрес: [населено място], [жк], представляващ гараж № 5, разположен в поземлен имот 43952.504.130. Мотивите, с които КЕВР е отхвърлила жалбата на М. Д. Д. е, че електромерното табло, в което е разположено СТИ на клиента по договора и присъединявания обект - „Гараж № 5 от група Б”, попадат в един и същ имот с идентификатор 43952.504.130.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на решението. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съгласно чл.2, ал.1 от Наредба № 6, обекти на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, като съгласно чл.7, ал.1 от наредба № 6, съответният мрежови оператор определя условия за присъединяване на обекта.

Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1: изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл.83, ал.1 ЗЕ; 2. Предоставената информация в искането по чл.4; 3. Резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа; 4. Оптималната схема за присъединяване.

Според чл. 29, ал.5 от наредба № 6, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа.

Съгласно чл.120, ал.3 от ЗЕ операторът на електроразпределителната мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6/2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, императивно разпорежда, че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите съгласно изискванията на чл.120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/2014 г. следва да се монтират до или на границата на собственост на имота на клиента.

С оглед гореизложеното, действащото законодателство е предоставило оперативна самостоятелност на енергийното дружество при преценката относно мястото на монтажа на електромерните табла, стига същите да са до или на границата на имота.

В настоящия случай главното електромерно табло с поставен в него електромер и обектът: „Гараж № 5 от група Б”, попадат в един и същ имот с идентификатор 43952.504.130., поради което са изпълнени условията на чл.29, ал.5 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Настоящата съдебна инстанция намира за правилни изводите на административния орган и счита, че решението на председателя на КЕВР следва да бъде потвърдено, като жалбата на М. Д. Д. да бъде отхвърлена. Не се констатира основания, опорочаващи акта като незаконосъобразен и водещи до неговата отмяна.

При този изход на делото и при направено искане в о.с.з. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от процесуалния представител на ответника, съдът намира, че следва да му бъде присъдено такова в размер на 100,00 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Административен съд София –град, III отделение, 75-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-626/30.09.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), като неоснователна.

ОСЪЖДА М. Д. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100,00 лева представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: